

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. április 26. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A testi sértés büntette miatt **I.rendű vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2016. szeptember hó 2. napján kihirdetett **6.B.646/2016/8.** számú ítéletét

megváltoztatja

akként, hogy a szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre **enyhíti** és annak végrehajtását 4 (négy) év próbaidőre **felfüggeszti**. A közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

Elrendeli a vádlott pártfogó felügyeletét. Kötelező magatartási szabályként előírja, hogy a vádlott italmérő helyeket ne látogasson és nyilvános helyen szeszes italt ne fogyasszon.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma: (személyazonosító igazolvány szám).

A másodfokú eljárásban felmerült 25.000,- (huszonötezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségét testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] mondta ki. A Szolnoki Járásbíróság 11.Fk.568/2013/29. számú ítéletének I.rendű vádlott neve vádlott próbára bocsátását kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette.

A vádlottat a próbára bocsátás alapjául szolgáló bűncselekmény (társtettesként elkövetett lopás vétsége [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés f) pontja]) miatt is - halmazati büntetésül - 2 év 10 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott és a védő enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A védő a fellebbezését írásban is indokolta, és ebben kiemelte, hogy a bűnösségi körülményeket okszerűtlenül és hiányosan mérlegelte az elsőfokú bíróság. Az, hogy az elsőfokú bíróság a próbára bocsátás hatálya alatti elkövetést súlyosító körülményként értékelte, a büntetőjog egyik alapelvének,

a kétszeres értékelés tilalmának a megsértését jelentette. Hivatkozott arra, hogy a védenca a bűnösségére is kiterjedő, feltáró jellegű és teljes körű beismerő vallomást tett, megbánást tanúsított. A vádlott alacsony értelmi színvonallal rendelkezik, és érzelmileg labilis, személyiségzavarral küzd. Kérte a bűncselekmény motivációját enyhítő körülményként értékelni, a vádlotti cselekményt a főbérlo hölgy védelme motiválhatta. Az életveszély közvetett, távoli volt, és a bűncselekményt a vádlott eshetőleges szándékkal követte el. Mindezekre figyelemmel a vádlottal szemben kiszabott büntetés jelentős enyhítését és a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztését indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő a védői fellebbezés írásos indokolását fenntartotta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.406/2016/1-II. számú átiratában a tényállás helyesbítése mellett az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés inkább enyhe, mint eltúlzottan súlyos.

Az ítéltőábla a vádlott és védő fellebbezését alaposnak ítélte.

Az ítéltőábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében felülbírálta, és ennek során - miután a felülbírálat az első fokú ítélet meghozatalához vezető eljárás szabályszerűségére is kiterjedt - megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

Eljárási szabályt sértett, amikor a sértett - az intézkedő rendőrneK tett - jelentésbe foglalt vallomását a Be. 168. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére bizonyítékként értékelte. Ezt a másodfokú bíróság mellőzte az indokolásból (ítélet 3. oldal harmadik bekezdésének második mondatát). Ez a tényállás megalapozottságát nem érintette, az ügy érdemére így nem volt kihatással. Egyebekben az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával járt el.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével többségében megalapozott tényállást állapított meg, az csak kis mértékben szorult helyesbítésre, illetőleg kiegészítésre az iratok alapján, a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva.

Amint arra a fellebbviteli főügyészség is helyesen hivatkozott, mellőzni kellett a vádlott esetében a kábítószer fogyasztásra utaló jegyekre vonatkozó megállapítást, mert annak nem volt alapja a szakértői véleményben.

Ki kellett egészíteni a tényállást azzal, hogy a vádlott jelenleg a (gazdasági társaság megnevezése) alkalmazásában dolgozik. Havonta 160.000,- forint összegű jövedelemre tesz szert.

A Szolnoki Járásbíróság 11.Fk.568/2013/29. számú határozata helyesen 2015. szeptember 18. napján emelkedett jogerőre, és így a próbaidő 2016. szeptember 17. napjáig tartott.

A vádlott a cselekmény elkövetését megbánta.

Az ítélet 3. oldalának második bekezdésében, a második mondat első tagmondatából mellőzni kellett „a vádlott ezen vallomásával szemben” megállapítást. A sértett vallomása ugyanis összhangban állt a vádlott vallomásával.

A fenti helyesbítéssel, illetőleg kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása hiánytalan és megalapozott volt, amelyet a vádlott és a védő sem vitatott.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekményt a törvényes rendelkezéseknek megfelelően minősítette.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy a vádlott szándéka testi sértés okozására irányult, és a bántalmazás jellegére, az alvó sértett mellkasának rugdosására figyelemmel a vádlott tudata átfogta, hogy a sértettnek akár életveszélyes sérülése is keletkezhet, de abba belenyugodott, így az eredmény tekintetében eshetőleges szándéka állapítható meg.

A bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorultak.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte súlyosító körülményként a próbára bocsátás próbaideje alatti elkövetést. A próbára bocsátás esetében a büntetés kiszabása elhalasztásra került. Az, hogy a próbaidő alatti elkövetés mellett a büntető törvényi rendelkezésekre figyelemmel a próbára bocsátást meg kellett szüntetni, és emiatt büntetést kellett kiszabni, nem jelent kétszeres értékelést. Ugyanez a helyzet a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetéssel, ami súlyosító körülmény, és egyben el kell rendelni a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett büntetés végrehajtását. Ez a megállapítás összhangban áll az 56. BK. vélemény II/2. pontjában foglaltakkal.

Az ítélet tábla enyhítő körülményként a bűnösségre is kiterjedő részbeni beismerő vallomást értékelte, továbbá azt, hogy az eredmény tekintetében eshetőleges szándéka állt fenn a vádlottnak, az életveszélyes sérülés közvetett volt, valamint a vádlott megbánását. A fiatal felnőtt kor a korábbi eljárásra figyelemmel kisebb súllyal értékelhető. A védő által is hivatkozott motiváció nem tekinthető enyhítő körülménynek, az ugyanis tényként nem igazolódott.

Mindezek után az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés a 18,5 éves életkorban történt elkövetésre, az életveszély közvetett voltára, az eshetőleges szándékra, és a munkahelyen történő elhelyezkedésére tekintettel eltúlzottan súlyos. A fokozatosság elvére is figyelemmel a szabadságvesztés tartamát két évre enyhítette, és az enyhítésnél figyelembe vett körülményekre tekintettel a Btk. 85. § (1) bekezdése alkalmazásával a szabadságvesztés végrehajtását hosszabb tartamú [Btk. 85. § (2) bekezdés] próbaidőre felfüggesztette. A vádlott terhes személyiségjegyeire, és a korábbi büntetőjogi felelősségre vonásra tekintettel a próbaidő eredményes elteltéhez a vádlott rendszeres figyelemmel kísérése szükséges [Btk. 69. § (1) bekezdés e) pont], ezért elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét, amelynek tartama azonos a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejével [Btk. 70. § (1) bekezdés c) pont]. Amellett, hogy a vádlott általános magatartási szabályként köteles a pártfogó felügyelővel rendszeres kapcsolatot tartani, és a pártfogó felügyelő részére az ellenőrzéshez szükséges felvilágosítást megadni [Btk. 71. § (1) bekezdés b) és c) pont], ezen túlmenően a bíróság további magatartási szabályként szükségesnek tartotta előírni, hogy a vádlott italmérőhelyeket ne látogasson, és nyilvános helyen szeszes italt ne fogyasszon [Btk. 71. § (2) bekezdés c) és d) pont].

A Btk. 87. § b) és c) pontja alapján a felfüggesztett szabadságvesztést végre kell hajtani, ha a vádlottat a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik, vagy a vádlott a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegi.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztése mellett a közügyektől eltiltás alkalmazására nem kerülhetett sor [Btk. 61. § (1) bekezdés], ezért azt az ítélet tábla mellőzte.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak. A bűnjeleknél az 1-3. sorszám alatti bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről az elsőfokú bíróság kétszer rendelkezett, de ez nem vált értelemzavaróvá, ezért azt csupán megállapította a másodfokú bíróság.

A fentiekből következően a vádlott és védő fellebbezését az ítélőtábla alaposnak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése szerint eljárva megváltoztatta, a helyes és törvényes rendelkezéseket a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélőtábla a vádlottat az elkövetett bűncselekmény súlyosságára és a korábbi büntetőjogi felelősségre vonásra tekintettel nem tartotta előzetes mentesítésre érdemesnek.

A helybenhagyó rendelkezés mellett a vádlott új személyazonosító igazolvány számát feltüntette.

A másodfokú eljárásban a vádlott védelmével összefüggésben merült fel bűnügyi költség, amelyet a másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően megállapított, és az eredményes fellebbezésekre tekintettel akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § megfelelő értelmezése zárja ki.

Szeged, 2017. április 26.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.. Benedek Tibor sk.. Cserháti Ágota sk.
a tanács elnöke előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.I.687/2016/7. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 6.B.646/2016/8. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2017. április 26.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke